

1956 р. [3 с. 21-22].

Отже, змішані перевезення в правовому аспекті досить врегульовані, національне законодавство України містить обмаль норм, які регулюють змішане перевезення вантажу в міжнародному сполученні. Водночас практична потреба у таких нормах існує. Про це свідчить транспортне використання міжнародної ріки Дунай, зокрема Українським Дунайським пароплавством, діяльність Іллічівської поромної переправи, створеної на підставі міжурядової угоди ще у період існування колишнього СРСР.

Література

1. Мироненко В. П. Конвенція про договір міжнародного перевезення вантажів / В. Мироненко // Автошляховик України. – 2004. – № 3. – С. 14-15.
2. Кирилов С. Договір перевезення вантажу. Загальні правила, про які не можна забувати / С. Кирилов // Податки та бухгалтерський облік. – 2005. – 14 липня. – С. 9-10.
3. Дозорець О. Договір перевезення вантажу різними видами транспорту: правова характеристика / О. Дозорець // Підприємництво, господарство і право. – 2001. – № 7. – С. 21-22.

УДК 630:34(043.2)

Корнєєв А. Ю., аспірант,
Академія праці та соціальних відносин, м. Київ
Науковий керівник: Хом'яченко С. І., к.ю.н., доцент

ПЕРЕДАЧА ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ЛІСОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ У ПРИВАТНУ ВЛАСНІСТЬ

Згідно зі ст. 56 ЗК землі лісогосподарського призначення можуть перебувати у державній, комунальній та приватній власності. Передача земельних ділянок лісогосподарського призначення державної власності у комунальну власність і земельних ділянок комунальної власності в державну, провадиться у порядку, передбаченому ЗК для юридичних осіб. Для цього відповідні державні органи або органи місцевого самоврядування звертаються з клопотанням про передачу конкретної земельної ділянки в державну або комунальну власність до відповідного місцевого органу самоврядування або органу виконавчої влади, який розглядає його у встановленому законом порядку і передбачені строки, ухвалює відповідне рішення і здійснює певні дії, які передбачені для надання земельної ділянки юридичній особі.

Встановлення права приватної власності на значні площі лісових масивів недоцільне. Це зумовлено тим, що процес відтворення лісів пов'язаний з тривалими строками, які нерідко перевищують межі людського життя. Капітал, затрачений на придбання лісів для ведення

лісового господарства, приносить прибуток лише після тривалого строку, іноді 100-150 років. Тому вирубування лісу - виключно прибутковий захід для його власника, зацікавленого, передусім в отриманні прибутку. Вкладення коштів в штучне відтворення лісів в умовах приватної власності на зазначену категорію земель малорентабельне. Виходячи з положень ст. 56 ЗК, у приватну власність можуть передаватися тільки замкнені земельні ділянки лісогосподарського призначення, тобто такі земельні ділянки лісогосподарського призначення, які відокремлені природними розривами та (або) юридично встановленими межами їх обсягів, тобто дещо ізольовані від основного масиву земель лісогосподарського призначення. Безоплатна передача земельних ділянок лісогосподарського призначення у власність громадян провадиться у випадках приватизації земельних ділянок, які знаходяться в користуванні громадян або отриманні земельних ділянок із земель державної або комунальної власності в межах норм безкоштовної приватизації, визначених ЗК.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування і державні органи приватизації відповідно до їх повноважень здійснюють продаж земельних ділянок державної чи комунальної власності громадянам або юридичним особам, які мають право на набуття земельних ділянок у власність, відповідно до ЗК. Продаж земельних ділянок державної та комунальної власності громадянам і юридичним особам здійснюється на конкурентних засадах (аукціон) крім викупу земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти нерухомого майна, що є власністю покупців цих ділянок.

Громадяни і юридичні особи в установленому порядку можуть набувати у власність земельні ділянки деградованих і малопродуктивних угідь для залісення. До деградованих земель для подальшого залісення відносяться: земельні ділянки, поверхня яких порушена внаслідок землетрусу, зсувів, повеней, добування корисних копалин тощо; земельні ділянки з еродованими, перезволоженими, з підвищеною кислотністю або засоленістю, забрудненими хімічними речовинами ґрунтами та інші. До малопродуктивних земель відносяться сільськогосподарські угіддя, ґрунти яких характеризуються негативними природними властивостями, низькою родючістю, а їх господарське використання за призначенням є економічно неефективним.

Порядок надання громадянам і юридичним особам у власність деградованих і малопродуктивних угідь для залісення аналогічний порядку надання у власність інших земельних ділянок лісогосподарського призначення. ЗК не визначає розмірів деградованих і малопродуктивних земель, які можуть передаватися у власність для залісення. Згідно з ч. 2 ст. 12 ЛК громадяни та юридичні особи можуть мати у власності ліси, створені ними на набутих у власність у встановленому порядку земельних

ділянках деградованих і малопродуктивних угідь, без обмеження їх площі. Положення ЛК щодо відсутності обмежень за площею для лісів, які створені громадянами та юридичними особами безумовно є позитивними, і стимулюють діяльність цих осіб по лісорозведенню, особливо на деградованих та малопродуктивних земельних ділянках, що потребують заходів по відновленню їх корисних властивостей.

У разі зміни цільового призначення земельних лісових ділянок з метою їх використання в цілях, не пов'язаних з веденням лісового господарства, органи, що приймають таке рішення, одночасно вирішують питання про збереження або вирубування дерев і чагарників та про порядок використання одержаної при цьому деревини.

Переведення земельних лісових ділянок до нелісових земель у цілях, пов'язаних з веденням лісового господарства, здійснюється без їх вилучення у постійного лісокористувача з дозволу органу виконавчої влади з питань лісового господарства АРК, територіальних органів центрального органу виконавчої влади з питань лісового господарства за погодженням з органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища АРК, територіальними органами центрального органу виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища.

Використання земельних лісових ділянок для видобування корисних копалин місцевого значення для власних потреб проводиться відповідно до Кодексу України про надра. Зазначені роботи мають вестися способами і методами, що не призводять до погіршення протипожежного і санітарного стану лісів та умов їх відтворення.

Література

1. Земельний кодекс України: Закон України від 25 жовтня 2001 року зі змін. і доп. станом на 12 квітня 2011 р. [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.

2. Лісовий кодекс України: Закон України від 21 січня 1994 року зі змін. і доп. станом на 2 грудня 2010 р. [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.